

Title :	750 ปีเมืองไร (1)
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	เชียงใหม่, ปีที่ 19 ฉบับที่ 0437 หน้า 5, 6, 7, 12
Date :	ปักษ์หลังเดือนสิงหาคม 2554

เชียงใหม่

ปีที่ 19 ปักษ์หลังเดือนสิงหาคม พ.ศ.2554

750 ปี มีอะไร

สิ่งที่ชาวเชียงใหม่ระดับติดตามเหตุการณ์บ้านเมืองมักทักทายถามไถ่กันอยู่เวลานี้มี 2 อย่าง

อย่างแรกคือ รัฐบาลนายกรัฐมนตรีนถิณงจะขีมีำแดงหรือยอมให้มีำแดงขีไปได้กัน้ำ จะอยู่รอดปลอดภัยขำมปีชัหน้าคมนี้ไปได้หรือไม่... กบัอีกอย่าง

“750 ปี เชียงราย” มีอะไร เขาทำอะไรกันอยู่ (วะ)

คำถามประการหลังคงหมายถึง “จังหวัด” ซึ่งอะไรๆ ในบ้านนอกก็มักจะไปลงที่ “ศาลากลาง” ตามวิสัยความเคยชินของผู้ถูกปกครองที่มักจะร้องขอและแบมือของมือองเท้าจนเคยตัว

ขณะที่จังหวัดเองก็ได้แต่ “จับแพะชนแกะ” จนหาอะไรที่เป็นชิ้นเป็นอันเป็นแก่นสารไม่เจอ ไม่สมกับที่ 750 ปี มีเพียงครั้งเดียวในชีวิตของคนรุ่นเราเท่านั้น

วัฒนธรรมจังหวัดที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดงานเฉลิมฉลองสมโภช 750 ปีเมืองเชียงใหม่ เคยออกข่าวไปเมื่อเดือนเมษายนปีนี้ ว่าได้ดำเนินการอะไรไปแล้วบ้าง กำลังทำอะไรอยู่ และจะทำอะไรต่อไป ซึ่งเขาก็ได้แยกแยะมา 4 ด้าน

1.ด้านการเตรียมพื้นที่ มีโครงการยึดยาวแต่ที่เห็นเป็นชิ้นเป็นอันก็ป้ายไว้นิลประชาสัมพันธ์ “โลโก้” 750 ปี เมืองเชียงใหม่

เขียนราย 750 ปีด้วย...

3.ด้านงานเฉลิมฉลอง เขาได้เอางานขอบคุณพืชพันธุ์ธัญญาหาร และสายน้ำ ระหว่างวันที่ 7-14 พฤษภาคม ที่สวนไม้จามรินน้ำตก ซึ่งลุ่มเหลวอย่างไม่เป็นท่า และงานวัฒนธรรมสัมพันธ์ลุ่มน้ำโขงที่สนามบินเก่า ระหว่างวันที่ 15-22 พฤษภาคมที่ผ่านมา ซึ่งจัดแบบสูกเอาเผากิน เสื่อมลงทุกปีเข้าไว้ในงานด้านนี้ด้วย และกำลังจะเองงานที่เขาจัดกันเป็นประจำอยู่แล้ว คืองานเทศกาลเชียงใหม่ดอกไม้งาม ปลายปีนี้เข้าเป็นงาน 750 ปีด้วยเช่นกัน โดยที่ยังไม่มีงานใหญ่ๆ โดดเด่นให้เห็นให้ภาคภูมิใจ นอกจากการบังคับขายเสื้อที่ได้กำไรกันไปแล้วเป็นกอบเป็นกำ เป็นหน้าเป็นตาให้คณะกรรมการฝ่ายสิทธิประโยชน์ที่ประสบความสำเร็จจนได้รับก่อนอิฐ “ดีแต่ขายเสื้อ” เป็นรางวัลกันไปคนละก้อนสองก้อน... สุดท้าย

4.ด้านถาวรวัตถุ ก็จะมีการก่อสร้างพุทธมณฑลที่บ้านต้นงิ้ว อ.แม่ลาว ซึ่งจะไปแล้วเสร็จเอาในปี 2560 โหน การแกะสลักไม้ไว้โชว์ที่สวนตุง แกะเสร็จไปแล้ว 2 ต้น การสร้างเจ้าแม่กวนอิมสูง 12 เมตร ที่วัดห้วยสัก อ.ดอยหลวง และการสร้างรูปเหมือนพ่อขุนเม็งรายมหาราชขึ้นมาประดิษฐานที่ดอยอินทรีอีกรูปหนึ่ง

เหล่านี้ล้วนแล้วเป็นงานผักชีโรยหน้า ไม่เห็นเป็นแก่นสารที่จะนำไปบอกลูกหลาน บอกคนทั้งประเทศ บอกคนทั้งโลกว่าเป็นสิ่งที่มีค่าคู่ควรแก่วาระพิเศษเชียงใหม่ 750 ปีได้เลย นอกจากจะสร้างโอกาสให้กับกลุ่มคน หน่วยงานที่ชอบฉวยโอกาส หาเงิน หาทุน โดยใช้ชื่องานโอกาสต่างๆ บังหน้าไปได้อีกหนึ่งงาน

ล่าสุด การแถลงข่าวเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม

ส.ส.เชียงใหม่ร่วมประชุมรณรงค์เรียก เชียงรายจนได้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ชัย” ชูเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ ห้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์รวมจิตใจ ตัวแทนของเลข 7-5-0 ตามคิดเอาเอง ดังนั้น คนที่จะทำได้มีเพียง “คนเชียงใหม่” เท่านั้น

แล้วคนเชียงใหม่คือใคร? ถ้าโฟกัสไปยังองค์กรที่มีพ

จังหวัด เราจะเห็นภาพ 5 ภาพ

ภาพแรก เป็นศาลากลางจังหวัดฝ่ายใช้อำนาจรัฐ ซึ่งเวลานี้ไม่มั่นคง เปลี่ยนตัวผู้ว่าราชการจังหวัดบ่อยเป็นรวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบันที่รู้ว่า “หวยแดง” จะออกวันไหน ตามคำอไว้ของ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง

ภาพต่อมา เป็นภาพมหาวิทยาลัยพายัพวิชาการ องค์กรนี้มีความมั่นคง-การบดอยู่ถึง 4 ปีตามวาระแน่นอน แต่ไม่สามารถแทรกแซงได้ เพราะมหาวิทยาลัยตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะ มีความอิสระค่อนข้างมาก หากจะทำอะไรก็มี

1. ด้านการเตรียมพื้นที่ มีโครงการ
ยืดยาวแต่ที่เห็นเป็นชิ้นเป็นอันก็ป้ายไวหิล
ประชาสัมพันธ์ “โลโก้” 750 ปี เมืองเชียง-
ราย ที่ติดอยู่ตามถนนหนทาง วัดวาอาราม
ส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งน่าจะทั่วทั้งจังหวัดตาม
ข่าวแถลง เพราะมันง่ายดีและน่าจะมี “เปอร์-
เซ็นต์” ติดไม้ติดมือให้ใครต่อใครไปบ้างตาม
ธรรมเนียม (ป้ายรอกเมืองจึงระบาคไปทั่ว)

นอกนั้นก็ยังไม่เห็นอะไรเป็นรูป
ธรรม ทั้งโครงการคลองสวยน้ำใส โครงการ
การนั่งรถรางแอ่วเมือง เล่าขานตำนาน
เมืองเชียงราย การจัดทำเส้นทางท่องเที่ยว
เที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ เหล่านี้ล้วนยังเป็น
วันที่น่าหวังว่าหน้าตาจะออกมาอย่างไร

2. โครงการที่ได้ทำไปแล้ว ซึ่งถ้า
ไม่บอกก็ไม่รู้ว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของงานเฉลิม
ฉลองเชียงราย 750 ปี คือ การคัดเลือกคน
ดีศรีเชียงราย 13 สาขา ที่ได้มอบเกียรติ
บัตรให้กันไปแล้วตั้งแต่ “วันมรดกไทย” เมื่อ
2 เมษายนที่ผ่านมา เช่นเดียวกับการยกย่อง
ศิลปินเชียงราย ที่ได้มีพิธีมอบเกียรติบัตร
ให้ในวันเดียวกันไป 24 ศิลปิน แต่ที่น่าตลก
ที่สุดก็คือ การแต่งกายพื้นเมืองในช่วง
สงกรานต์ที่ผ่านมา ได้ถูกจัดเข้าไว้ในงาน

เชียงราย 750 ปีด้วย...

3.ด้านงานเฉลิมฉลอง เขาได้เอา งานขอบคุณพืชพันธุ์ธัญญาหาร และสาย น้ำ ระหว่างวันที่ 7-14 พฤษภาคม ที่สวนไม้ งามริมน้ำกก ซึ่งล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า และ งานวัฒนธรรมสัมพันธ์ลุ่มน้ำโขงที่สนาม บินเก่า ระหว่างวันที่ 15-22 พฤษภาคมที่ผ่าน มา ซึ่งจัดแบบสนุกเอาเผากิน เสื่อมลงทุกปีเข้า ไว้ในงานด้านนี้ด้วย และกำลังจะเอางานที่เขา จัดกันเป็นประจำอยู่แล้ว คืองานเทศกาล เชียงรายดอกไม้งาม ปลายปีนี้เข้าเป็นงาน 750 ปีด้วยเช่นกัน โดยที่ยังไม่มีงานใหญ่ๆ โดดเด่นให้เห็นให้ภาคภูมิใจ นอกจากการบัง คับขายเสื้อที่ได้กำไรกันไปแล้วเป็นกอบเป็น กำ เป็นหน้าเป็นตาให้คณะกรรมการฝ่ายสิทธิ ประโยชน์ที่ประสบความสำเร็จจนได้รับก้อน อัญญา "ดีแต่ขายเสื้อ" เป็นรางวัลกันไปคนละ ก้อนสองก้อน... สุดท้าย

4.ด้านถาวรวัตถุ ก็จะมีการก่อ สร้างพุทธมณฑล ที่บ้านต้นง้าว อ.แม่ลาว ซึ่ง จะไปแล้วเสร็จเอาในปี 2560 โน่น การแกะสลักไม้ไว้โชว์ที่สวนตุง แกะเสร็จไปแล้ว 2 ต้น การสร้างเจ้าแม่กวนอิมสูง 12 เมตร ที่วัด ห้วยสัก อ.ดอยหลวง และการสร้างรูป เหมือนพ่อขุนเม็งรายมหาราชขึ้นมาประ ดิษฐานที่ดอยอินทรีอีกรูปหนึ่ง

เหล่านี้ล้วนแล้วเป็นงานผักชีโรย หน้า ไม่เห็นเป็นแก่นสารที่จะนำไปบอกลูก หลาน บอกคนทั้งประเทศ บอกคนทั้งโลกว่า เป็นสิ่งที่มีค่าคู่ควรแก่วาระพิเศษเชียงราย 750 ปีได้เลย นอกจากจะสร้างโอกาสให้กับ กลุ่มคน หน่วยงานที่ชอบฉวยโอกาส หา เงิน หาทุน โดยใช้ชื่องานโอกาสต่าง ๆ บัง หน้าไปได้อีกหนึ่งงาน

ล่าสุด การแถลงข่าวเมื่อวันที่ 8 สิงหาคมที่ผ่านมา ก็ยังไม่มีอะไรใหม่ เพียงแต่เป็นความพยายามที่จะลดกระแสกดดันจากเสียงทักทายถามไถ่ในเชิงลบกับ “จังหวัด” ที่ตั้งหนาหูขึ้นทุกวัน แต่ก็ไม่สามารถช่วยอะไรได้ เพราะสิ่งที่เป็นแก่นสารจับต้องได้ คู่ควรกับวาระอันยิ่งใหญ่ขนาดนี้ยังไม่เกิด ตรงกันข้าม บางงานกลับเป็นการตอกย้ำการฉวยโอกาสหาทุนหาเงินบริจาคจากโอกาสนี้อย่างน่าละอาย เช่น การก่อตั้งวิทยาลัยสงฆ์ (บนที่ดินประวัติศาสตร์) เป็นต้น

ทั้งหมดนี้ เราจะไปโทษจังหวัดฝ่ายเดียวก็ไม่สนิทใจ เพราะจังหวัดโดยเฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ นั้น ไม่มี “ความผูกพัน” ใดใดกับจังหวัดเชียงรายเลย จะถูกย้ายกันไปเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ได้ จะให้หวังมาทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันกับจังหวัด กัยงาน 750 ปี จึงเป็นเรื่องยากและแทบเป็นไปไม่ได้ ข้อสำคัญ “เปลี่ยนผู้ว่าเมื่อใด นโยบายเปลี่ยนเมื่อไหร่” อย่างเช่น “ผู้ว่าฯ สุขเมธ” ชูเรื่องรถไฟในโอกาสเชียงรายฉลอง 750 ปี แต่ “ผู้ว่าฯ สม

ชัย” ชูเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ ห้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ศูนย์รวมจิตใจ ตัวแทนของเลข 7-5-0 ตามที่ท่านคิดเอาเอง ดังนั้น คนที่จะทำได้มีเพียงเรา “คนเชียงราย” เท่านั้น

แล้วคนเชียงรายคือใคร?

ถ้าโฟกัสไปยังองค์กรที่มีพลังในจังหวัด เราจะเห็นภาพ 5 ภาพ

ภาพแรก เป็นศาลากลางจังหวัด ฝ่ายใช้อำนาจอรัฐ ซึ่งเวลานี้ไม่มั่นคง มีการเปลี่ยนตัวผู้ว่าราชการจังหวัดบ่อยเป็นว่าเล่น รวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบัน ที่ยังไม่รู้ว่า “หวยเต็ง” จะออกวันไหน ตามคำอาฆาตไว้ของ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง

ภาพต่อมา เป็นภาพมหาวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการ องค์กรนี้มีความมั่นคง ตัวอธิการบดีอยู่ถึง 4 ปีตามวาระแน่นอน และภายนอกไม่สามารถแทรกแซงได้ เพราะมหาวิทยาลัยตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะ มีความเป็นอิสระค่อนข้างมาก หากจะทำอะไรก็มีพลังพอที่จะก่อให้เกิดการสร้างสรรค์หรือการเปลี่ยนแปลงได้

ภาพที่สาม เป็นภาพของหอการค้าและสภาอุตสาหกรรม ตัวแทนของภาคเอกชน ที่ซึ่งในภาวะที่ต้องประคับประคองกันไปให้พ้นวาระคนละ 2 ปีติดต่อกันมาหลายสมัยแล้ว จึงค่อนข้างยากที่จะสร้างพลังความเหนียวแน่นระดับผู้นำแกนนำในขณะนี้

ภาพถัดมา เป็นภาพ ส.ส.เชียงราย ทั้ง 8 รวมทั้งนายก อบจ.และนายกเทศมนตรีนครเชียงราย ตัวแทนประชาชน ซึ่งมีความขัดแย้งกันในทางการเมืองและผลประโยชน์ ทำให้ขาดพลังที่จะขับเคลื่อนเชียงรายไปข้างหน้าอย่างที่เป็นมาแล้วนับสิบปี และอาจจะเป็นต่อไป แต่ก็ยังพอมีหวัง จะสร้างพลังขึ้นมาใหม่ได้อยู่บ้าง หากได้ผู้ประสานที่มีศักยภาพ

ภาพสุดท้าย คือสื่อมวลชน ซึ่งควร

จะเป็นตัวประสานคนและองค์กรอื่นๆ ที่มีพลัง

อีก 4 องค์กรดังกล่าวมาแล้วได้ อย่างเช่นการ

รณรงค์ก่อกำเนิดมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ส่วนหนึ่งเกิดจากการประสานงานของสื่อ
คือชมรมสื่อมวลชนฯ ในขณะนั้น โดยมี
นายคำรณ บุญเชิด เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
ดร.ยิ่งยง เทาประเสริฐ เป็นรองอธิการบดี
สถาบันราชภัฏ สัตว์แพทย์ถนอมศักดิ์
เสรีวิชัยสวัสดิ์ เป็นประธานหอการค้า
และ ส.ส. เชียงรายหลายคนในขณะนั้น
เช่น นางรัตนา จงสุทธานามณี นายบัว-
สอน ประชามอญ นายสมบุรณ์ วันไชย-
ธวงศ์ นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ เป็นต้น
ชมรมสื่อมวลชนและนักประชาสัมพันธ์
เชียงราย ค่อยประสานท่านและองค์กร
เหล่านี้ งานจึงประสบความสำเร็จ แต่สมา
คมสื่อมวลชนฯ ในขณะนี้ค่อนข้างอ่อนแอ
และไม่ค่อยมีวิสัยทัศน์เพื่อส่วนรวม เพื่อจังหวัด
เหมือนในอดีต จึงหวังพึ่งไม่ค่อยได้

ดังนั้น โดยภาพรวมเวลานี้ คน
เชียงรายค่อนข้างอ่อนแอ จึงไม่สามารถ
เรียกร้องผลักดันอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อคน
ส่วนใหญ่ได้เป็นเวลาหลายปีมาแล้ว เหลือ
เพียงแต่มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย
แม่ฟ้าหลวง หรือตัวอธิการบดี ดร.วัน-
ชัย ศิริชนะ เท่านั้น ที่พอจะเป็นความหวัง
ประสานพลังทุกฝ่ายนำความพัฒนาเปลี่ยนแปลง
มาสู่เชียงรายได้ โดยเฉพาะ “งานเป็น
ขึ้นเป็นอัน” เชิดหน้าชูตาชาวเชียงรายต่อ
ชาวไทยและชาวโลกในโอกาส “เชียงราย
750 ปี” ที่มีความสำคัญยิ่งนี้

เราจึงขอให้จังหวัดยอมรับความจริง เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นแกนนำในการจัดการเฉลิมฉลองเชียงราย 750 ปี และเชื่อว่าเราจะ "ได้หน้า" กันทุกฝ่าย เมื่อถนนทุกสายมุ่งสู่เชียงรายในปีหน้า 2555 ซึ่ง "เชียงรายรัฐ" พร้อมจะบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งของเชียงรายให้ด้วยความเต็มใจ

"ชาวเชียงราย" ทั้ง 5 ฝ่าย "คิดใหม่ ทำใหม่" เวลานี้ ก็ยังไม่สายเกินไป

ส.ส. เชียงราย ร่วมประชุม ณรงค์ เรืองกรังมหาวิทยาลัย ร่วมกับหอการค้าและสื่อมวลชน
เชียงราย จนได้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงในที่สุด